

Berisping

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, ingekomen op 29 december 2005, is appellant in beroep gekomen van een beslissing van verweerster van 21 november 2005. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Op 17 maart 2006 heeft ten overstaan van de commissie te Eindhoven de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Appellant was in persoon aanwezig, bijgestaan door zijn gemachtigde. Namens verweerster is verschenen de heer ....., bijgestaan door de gemachtigde van verweerster. Beide partijen hebben producties overgelegd. De gemachtigde van appelland heeft ter zitting een pleitnota overgelegd.

2. De feiten

Appellant is docent aardrijkskunde aan de katholieke scholengemeenschap ..... Bij brief van 13 oktober 2005 heeft verweerster aan appelland te kennen gegeven dat zij voornemens was appelland te schorsen omdat sprake zou zijn, kort gezegd, van seksuele intimidatie, met de kanttekening dat vergelijkbare klachten in het jaar 2000 met appelland waren besproken. Na verweer zijdens appelland is verweerster bij haar voornemen gebleven en heeft appelland bij brief van 21 november 2005 medegedeeld, dat zij besloten had appelland te berispen wegens een aantal, aan genoemde brief gehechte, klachten van leerlingen. In de brief wordt daarover het volgende vermeld:

“Uit de klachten blijkt dat u ten aanzien van vrouwelijke leerlingen zich zowel verbaal als in uw gedrag schuldig maakt aan seksuele intimidatie. Verder is evident dat u niet de vereiste distantie in acht neemt ten opzichte van uw leerlingen, welke van u als professional mag worden verwacht. Daarmee creëert u een onveilige sfeer in de klas, die het leerlingen onmogelijk maakt op normale wijze uw les te volgen.

Meer specifiek valt het volgende op:

- a. *U maakt onderscheid tussen uw mannelijke en uw vrouwelijke leerlingen. Vrouwelijke leerlingen worden duidelijk voorgetrokken;*
- b. *Tegenover vrouwelijke leerlingen maakt u regelmatig ongepaste en seksistische opmerkingen over hun uiterlijk;*
- c. *U heeft uw blik gericht op vrouwelijke lichaamsdelen, waardoor meisjes zich erg ongemakkelijk voelen;*
- d. *Tegenover vrouwelijke leerlingen worden ongepaste, intieme opmerkingen gemaakt zoals: “Wat kijk je me aan? Daar word ik verlegen van.” “Wil je de volgende keer meedoen in de les, ik heb je zo gemist.”*
- e. *Verder knipoogt u naar meisjes en gedraagt u zich handtastelijk door handen op het voorhoofd van een leerlinge te leggen, een meisje bij de heupen te pakken, te doen alsof u met een stok op de billen wilt slaan, meisjes bij de schouders te pakken, over de bovenarmen te wrijven, handkussen te geven, over de rug te wrijven en te strelen.*

Op 21 december 2000 had een gesprek plaatsgevonden tussen appelland enerzijds en de heren ..... en ..... zijdens verweerster anderzijds. Aanleiding voor dit gesprek was dat er klachten waren gekomen van vier meisjes uit Havo 4B over de wijze waarop appelland met hen omging. Zij noemden twee dingen: het woordgebruik van appelland tegenover hen (“mijn lieve engel”, “mijn schattebout”, het zich ongevraagd bemoeien met persoonlijke zaken”, “eet je wel genoeg fruit en ga je wel op tijd naar bed?”, “wat zie je witjes vandaag”). Voorts was gezien dat appelland in de examenzaal een arm sloeg om een meisje, toen hij dat extra schrijfpapier bracht. In dat gesprek is aan de orde geweest dat reeds in februari daaraan voorafgaand dit soort zaken met appelland was besproken. In de schriftelijke samenvatting van het gesprek wordt nog vermeld dat appelland zeer betreurt hetgeen was gebeurd. Aan appelland is gevraagd zijn omgang met meisjes te veranderen, zodat dit soort klachten niet meer kan voorkomen.

3. De standpunten van partijen

Appellant is zich niet er van bewust, dat hij vrouwelijke leerlingen voortrekt. Hij heeft die klacht, in de 32 jaar dat hij in het onderwijs werkzaam is, nog nooit gehoord.

Appellant erkent dat hij wel eens lovende opmerkingen maakte als meisjes mooi gekleed zijn maar dat doet hij ook naar mooi geklede jongens. Zijn opmerkingen zijn niet ongepast of seksistisch. Het zou kunnen zijn dat sommige meisjes het vervelend vinden dat hij die lovende opmerkingen maakt, maar appellant acht dat iets anders dan dat deze opmerkingen ongepast zouden zijn.

Appellant heeft nooit eerder vernomen, dat hij zijn blik zou hebben gericht op vrouwelijke lichaamsdelen, waardoor meisjes zich erg ongemakkelijk voelen. Naar zijn mening is dit klinkklare onzin.

Appellant erkent dat hij de in de beslissing van verweerster genoemde citaten inderdaad heeft uitgesproken; ze waren bedoeld om de betreffende leerlingen uit hun tent te lokken maar ze kunnen niet goed overkomen als de leerling zich kwetsbaar voelt.

De opsomming die wordt genoemd onder e. in de brief van verweerster, knipogen, handen op het voorhoofd van een leerlinge, een meisje bij de heupen pakken, doen alsof appellant met een stok op de billen wil slaan, een meisje bij de schouders pakken, over de bovenarmen te wrijven, handkussen te geven en over de rug te wrijven en te strelen, acht appellant bezwaarlijk vanwege de suggestie die daarvan uitgaat.

Op het standpunt van verweerster zal hierna, voorzover nodig, worden ingegaan.

4. De overwegingen

De commissie gaat ervan uit, dat een deel van de aan appellant verweten gedragingen, als door hem erkend, dan wel niet betwist, is komen vast te staan, een en ander als hiervoor overwogen.

De commissie gaat voorts ervan uit, dat appellant met dit gedrag niet de vooropgezette bedoeling heeft gehad om de vrouwelijke leerlingen seksueel te intimideren. Wel is sprake van, binnen de relatie leraar-leerling, ongewenste intimiteiten, die bij de betrokken leerlingen gevoelens van onveiligheid hebben teweeg gebracht. De commissie wil aannemen, dat appellant niet, althans onvoldoende, heeft beseft, welke "impact" zijn gedrag heeft gehad, maar dat neemt niet weg dat appellant, gelet op zijn veeljarige ervaring als leraar, had dienen te beseffen, hoe dit gedrag zou kunnen overkomen. Hij had zich derhalve van dit gedrag dienen te onthouden. Dit klemmt temeer omdat hij reeds in 2000 (meermaal) op de ongewenstheid van dit gedrag was gewezen en hem was verzocht om zijn omgang met vrouwelijke leerlingen zodanig te veranderen, dat dit soort klachten niet meer zou kunnen voorkomen.

Hoewel derhalve niet alle in de beslissing genoemde gedragingen zijn komen vast te staan en de commissie het gedrag minder zwaar duidt dan verweerster heeft gedaan, acht de commissie, alle omstandigheden in aanmerking genomen, de schriftelijke berisping, die de lichtste disciplinaire straf vormt, terecht gegeven. Voor de commissie is daarbij met name van belang, dat appellant de gesprekken die met hem in 2000 zijn gevoerd, had moeten opvatten als een –zeer duidelijke– waarschuwing, om zijn gedrag te veranderen.

Op grond van het bovenstaande acht de commissie het beroep ongegrond.

5. Beslissing

De Commissie van Beroep voor het Katholiek Voortgezet Onderwijs,

Recht doende,

Verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven te Eindhoven op 17 maart 2006 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.F.M. Schrickx, mr. A.A.M. Mollee, W. Stoop en F.A.J. van Moorsel, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen als secretaris.